

عنوان مقاله:

گزینش همزمان برای افزایش عملکرد گل محمدی در شرایط اقلیمی تهران (Rosa damascena Mill).

محل انتشار:

فصلنامه علوم باغبانی ایران، دوره 40، شماره 2 (سال: 1388)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

سیدرضا طبائی عقدائی - دانشیاران موسسه تحقیقات جنگل ها و مراتع کشور

رضا گلاب قدکساز - دانشجوی سابق دانشگاه آزاد اسلامی واحد بروجرد

علی اشرف جعفری - دانشیاران موسسه تحقیقات جنگل ها و مراتع کشور

خلاصه مقاله:

اصلاح نباتات براساس مطالعه همزمان صفات یکی از کارآمدترین ابزارهای به نژاد گران در انتخاب ژنوتیپ های مطلوب به شمار می آید. این پژوهش با هدف گزینش برای عملکرد گل در ۴۰ اکسشن گل محمدی با ارزیابی صفات مختلف و استفاده از طرح بلوک های کامل تصادفی با سه تکرار طی ۳ سال در مزرعه تحقیقاتی موسسه تحقیقات جنگل ها و مراتع کشور صورت گرفت. اکسشن ها از نظر کلیه خصوصیات مورد مطالعه اختلاف معنی دار ($P < 0.01$) داشته و وراثت پذیری عمومی (h²b) در اکثر صفات بیشتر از ۵۰ درصد بود. با استفاده از ماتریس های واریانس کواریانس فنوتیپی و ژنوتیپی و نیز وراثت پذیری به عنوان ارزش اقتصادی نسبی صفات، ضرایب ۱۲ شاخص برای ترکیب های مختلف از صفات تعیین گردید. بیشترین بهره ژنتیکی مورد انتظار از طریق وارد کردن اطلاعات حاصل از تمامی صفات به چرخه انتخاب (شاخص ۱۲) بدست آمد. از این رو انتخاب توأم صفات، کارآیی بهتری را نسبت به انتخاب مستقیم براساس عملکرد داشت و نتایج این بررسی اهمیت حضور همزمان چندین صفت را در گزینش به اثبات رساند. در مورد پاسخ به گزینش مورد انتظار برای صفات مختلف در هر یک از شاخص ها، تعداد گل به عنوان صفت برتر در این زمینه منظور گردید. با توجه به نتایج بدست آمده از مقدار شاخص ها برای هر اکسشن، ایلام ۱، خراسان ۱، کرمانشاه ۱، خوزستان ۱، فارس ۲، قزوین ۱، یزد ۲ و اصفهان ۸ دارای بیشترین پیشرفت (بهره) ژنتیکی در اکثر شاخص ها بودند و به عنوان اکسشن های برتر برای تولید گل محمدی در منطقه انجام پژوهش و یا در شرایط اکولوژیکی مشابه پیشنهاد می گردند.

کلمات کلیدی:

گل محمدی، شاخص انتخاب، بهره ژنتیکی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/571175>

